

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Грузії Нішніанідзе Теймураза щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другого частини другої статті 22 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства“

м. К и ї в
11 березня 2020 року
№ 54-3(I)/2020

Справа № 3-37/2020(66/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Грузії Нішніанідзе Теймураза щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другого частини другої статті 22 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства“ від 22 вересня 2011 року № 3773–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19–20, ст. 179) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Громадянин Грузії Нішніанідзе Теймураз звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність першому реченню статті 21, статті 22, частинам першій, другій статті 24, статті 26, частині першій статті 33 Конституції України (конституційність) положення абзацу другої частини другої статті 22 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства“ від 22 вересня 2011 року № 3773–VI зі змінами (далі – Закон), згідно із яким виїзд з України іноземцю або особі без громадянства не дозволяється, якщо йому повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення або кримінальна справа розглядається судом – до закінчення кримінального провадження.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування оспорюваного положення Закону судами він зазнав обмеження конституційних прав „за ознакою приналежності особи до громадянства тієї чи іншої держави“, оскільки громадянина України, якому повідомлено підозру у вчиненні кримінального правопорушення, не буде обмежено у праві вільно залишати територію України, в той час як іноземець буде обмежений у такому праві.

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваного положення Закону, Нішніанідзе Т. цитує норми Конституції України, Закону, Кримінального процесуального кодексу України та Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією

України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Нішніанідзе Т. не обґрунтував твердження щодо невідповідності положення абзацу другого частини другої статті 22 Закону приписам Конституції України, а лише обмежився цитуванням окремих положень Конституції України, Закону, Кримінального процесуального кодексу України та Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року. Однак цитування положень Конституції України, законів України, наведення змісту міжнародних актів без надання аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваного положення Закону не є обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Грузії Нішніанідзе Теймураза щодо

відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другої частини другої статті 22 Закону України „Про статус іноземців та осіб без громадянства“ від 22 вересня 2011 року № 3773–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**